

PAPRSEK

Jaro 2020

Hezký den,

letošní jaro nastala zvláštní situace – Základní škola Na Výsluní byla dlouhou dobu bez žáků.

To, že budovu nikdo z nich nenavštěvoval, však neznamená, že se naši žáci neučili. Pro nás všechny nastala nová situace a museli jsme se naučit, jak pracovat z domova. Ze začátku by se možná našlo pár mušek, ale všechny jsme postupně vychytali a vše šlapalo jako hodinky.

Vzhledem k tomu, že i v této nezvyklé době vznikaly pod rukama našich dětí krásné práce, řekli jsme si, že některé zveřejníme, abychom ukázali, že naši žáci zvládají i nezvyklé situace.

Pojďte se tedy podívat, co vše žáci v rámci distanční výuky vytvořili☺

A začneme hezky zvesela, jarně.

Ve 2. C dostali žáci za úkol zahrát si na básníky. Dostali zadaná slova „jaro“ a „sluníčko“ a mohli začít tvořit. Pojd'me se do tvorby našich malých básníků začíst...

Dobré ráno,
Už aby bylo jaro
aby sluníčko hezky hrálo,
svít' nám aspoň maličko,
Ať vyroste jablíčko.
Luboš Kitner

Slunce svítí celý den,
mámo, já se těším ven.
Jaro, jaro už je tady,
vyběhneme do zahrady.
Fialky a sedmikrásky
ozdobí mi moje vlásy.
Gabriela Kočárková

Jaro je už tady s námi, sluníčko teď
bude k mání. Čmelák bzučí o sto šest,
vyletí až na kopec.
Richard Bolehovský

Dnes přes den svítí slunce
a my měli k obědu sumce,
jaro už je tady
a já teď nevím kudy z nudy.
Sofie Waitzmanová

Slunce svítí
zlatem září
na jaře
se květům daří.
Marek Boháč

Jaro přišlo k nám,
probudilo tulipán.
Sluníčko se na nás směje
a přitom nás pěkně hřeje.
Matyáš Přindiš

Přišlo jaro se sluníčkem,
zem otvírá zlatým klíčem.
První roste sněženka,
malá bílá květina.
Pampeliška střapatá,
celá je jak ze zlata.
Ema Petříková

V českém jazyce vzniká v průběhu roku kromě básniček také spousta slohových prací a ani v této době tomu nebylo jinak. O několik povedených se s Vámi rádi podělíme.

A začneme hezky od začátku, vstáváním. Žáci 7. B měli napsat vyprávění o tom, jak vypadá jejich ráno. Najdete v některém to „své“ ráno?

Smolný den

Byl pátek 13. března.

Jako každé ráno mám nařízený budík na půl šestou, ale jako na potvoru mi zazvoní o půl hodiny později. Jdu do kuchyně nic netušící, že je místo šesti půl sedmé. V klidu si dělám zdravou snídani - jako vždy müsli s jogurtem. „Ale néé, dal jsem tam místo bílého jogurtu kakaového Lipánka. To jsem teda truhlík“. Nakonec jsem to snědl a šel jsem si (pořád netušící, kolik je hodin) vyčistit zuby. Najednou si všimnu, že je už sedm hodin. „Ne...nenenenene za patnáct minut mi jede autobus“. Čistím si zuby jako o závod. KŘUP! „To snad není možný! Zlomil se mi kartáček“. Řeknu se značným rozhořčením v hlase. Rychle si umyji obličej, vezmu si džíny, triko, mikinu a běžím na autobus. Už jsem na zastávce, když si vzpomenu, že nemám batoh. Tak se pro něj vrátím a samozřejmě mi ujede autobus. „To ne, další jede za půl hodiny, to nemůžu stihnout..., tak poběžím“. Běžím rychle jako Bolt. Je patnáct minut po osmé a já přicházím do třídy. „ Dobrý... dobrý den, paní učitelko... omlouvám se, že jsem přišel pozdě. Dnes mám smolný den“.

Jan Beránek

Honzíkovo ráno

Každé všední ráno vstávám v sedm hodin. Budím se slovy mého laskavého otce: „Honyku, vstávej! Hola, hola škola volá!“ Já samozřejmě spím dál. Takže to vždy končí křikem: „Honzo, vstávej!“

Snídani a výbornou svačinku mám přichystanou od své milované maminky.

Vždy večer si musím vyslechnout kázání: „Sněz to všechno a opovaž se něco vyhodit.“

Většinou snídám kakao a nějakou sladkou placičku.

„Fí, fí, fí,“ píská konvice s tátovou kávou. Rychle vypije svůj hrnek a letí pryč.

U dveří křičí: „Honzíku, nezapomeň zamknout a ahoj.“ Já odpovídám: „Nazdar.“

Po ránu jsem totiž velmi nedůtklivý.

Jdu na záchod vypudit své odpadní a škodlivé látky. V koupelně si vyčistím zuby, opláchnu obličej a nageluji si úžasnou patku jako z filmu Pomáda.

Mrknutím oka na své hodinky zjišťuji, že je nejvyšší čas běžet.

Obléknu si oblíbenou bundu a obuju své adidas. „Ahoj, Honzo,“ zdraví mne sousedka, když zamykám náš byt.

Po cestě do školy se psychicky připravuji na můj vynikající myslitelský výkon.

Chůze mi trvá jen deset minut, protože bydlím vedle milované školy.

„Čus, kámo,“ zdraví mne můj kamarád. Oba pak vcházíme do naší školy.

Jan Kynčl

Ráno

Dneska budu vyprávět o tom, jak jsem splnil přetěžký úkol a to vylézt z postele a jít do školy. Jako první jsem se vzbudil, když začal otravovat budík. Začal jsem zvedat pravou nohu, kterou jsem položil na zem. Potom jsem vstal celý, ale to se mysli nelíbilo, takže jsem se zase vrátil do postele. Pak na mě volal táta: „Snídaně!“, a tak jsem učinil druhý pokus o vstání z postele. Tentokrát se to povedlo natrvalo a chodbou jsem vykročil na snídani do kuchyně. Moje sestra už tam seděla a pojídala rohlík. Najednou táta položil na stůl ovoce. Jako vždy započal boj o banány! Jako první Karlička ukořistila dva banány, ale na mě neměla, já ukořistil tři. V tom Karlička řekla: „Tohle je pomalé“ a vzala pět kousků banánu. Já jsem se vylekal, že mi všechno sní, a tak jsem vzal šest banánů. A tím jsem vyhrál, protože banány došly. Po snídani jsem si šel vyčistit zuby svým kartáčkem z Kauflandu. Když jsem si dočistil zuby, vzal jsem si mikinu a šel na autobus do školy, který mi jako většinou ujel. Sedl jsem si na lavičku a počkal na další, který jel za pět minut. Mezitím jsem si stihnul prohlédnout továrny v okolí, které vyrábí nádherný smog. Naštěstí už pak přijel autobus a já v poklidu odjel do školy.

Když už jsme pomyslně došli do školy, zůstaneme na chvíli v ní... Tedy, vlastně ne, vždyť do školy se nesmí. Co to pro žáky znamená a jak se cítí? To se od žáků 8. A dozvíte na dalších řádcích...

Zavřené školy, učím se doma - co to pro mě znamená?

Školy jsou kvůli karanténě už od 11. března zavřené. Co to pro mě jako žáka základní školy znamená? Nejprve jsem si říkal, že je to bezva. Máme prázdniny, nemusím vstávat ráno do školy. Byl jsem nadšený. Viděl jsem v tom jen samé výhody.

Postupem času jsem zjistil, že to tak úplně není. Vlastně skoro v ničem. Jediná pozitivní věc na téhle situaci je, že si ráno můžu přispat. Moji rodiče totiž, přestože je karanténa, chodí celou dobu do práce. A tak mě ráno nikdo nehoní z postele. Když dopoledne vstanu, začíná doma kolotoč. Nejprve musím zjistit z čeho a kolik úkolů vlastně mám. Úkolů teď máme mnohem více. Často probíráme novou látku a není jednoduché bez výkladu učitelů všechno pochopit (to pak odpoledne nastupuje mamka učitelka). Navíc máme doma problém s tím, že máme jeden počítač. Často se stane, že na něm potřebuje pracovat i můj starší bratr David, takže se denně dohadujeme, kdo ho bude mít jako první. Odpoledne, když přijde mamka z práce, začínáme od začátku. Musím ukázat, co jsem všechno stihl vypracovat, a pomáhá mi, když jsem si s něčím nevěděl rady. Ani pro mamku to teď není ideální situace. Alespoň mám ten pocit.

Můj názor je, že bych mnohem raději chodil do školy, viděl se s kamarády a chodil na tréninky fotbalu. Samostudium je pro mě mnohem náročnější a zabere mnohem více času, než když chodíme do školy a učíme se tam. Doufám, že se do školy brzy vrátíme a bude vše zase jako dřív.

Marek Pech

Zavření škol

Po světě se šíří nemoc COVID 19. Jakmile se první případy objevily i v Česku, vláda rozhodla 11. března uzavřít všechny školy. I tu naši. Nejdříve na dva týdny.

Bylo toto rozhodnutí správné? Co to pro mě bude znamenat?

Po prvním nadšení z toho, že nemusím vstávat, mi velmi rychle došlo, že tahle situace bude jiná, než jsem si myslel.

Jak se budu učit? S kým se poradím, když rodiče nebudou doma? Kdy zase uvidím kamarády?

První dny byly docela náročné. Učitelé na nás začali hrnout úkoly. Bylo těžké se v tom zorientovat. Nejdřív jsem si myslel, že nám to učitelé dělají naschvál. Po čase mi ale došlo, že to mají podobně složité jako my. Všichni jsme byli ve stejné situaci.

Po dvou týdnech se ukázalo, že slibovaných 14 dnů se prodlouží na dobu neurčenou. Co dál? Budeme dále sedět doma a dělat úkoly sami? Nebylo by lepší se začít učit on-line? Že bychom se viděli aspoň chvíli. Škola vymyslela řešení přes jednotnou google classroom. Dokonce můžeme některé hodiny absolvovat on-line.

Co dál? Vypadá to, že kamarády do konce školního roku neuvidím, učitele také ne a na plánovanou dovolenou, na kterou jsem se moc těšil, nepojedeme. Pokud začne opět škola, nejdříve v září. Mám být negativní, nebo se můžu rozhodnout, že každá krize může přinést i něco pozitivního? Rozhodl jsem se pro druhou variantu. Uvědomil jsem si, že jsem se naučil spoustu nových věcí s počítačem, začal jsem se víc věnovat angličtině a němčině, víc hraju na klavír. S rodiči děláme výlety do přírody. A navíc, nikdy dřív bych to neřekl, na školu se fakt těším.

Jáchym Pán

Zavřené školy učení doma - co to pro mě znamená

Pro mě jako pro člověka, který se nejlépe učí z výkladu učitelů, je tenhle stav poněkud složitější, ale vše má své klady i zápory. Beru to jako zajímavou zkušenost do budoucna, hlavně na střední školy je to pro mě jakási zkouška mé samostatnosti, co se týče studia. Vyhledávání informací a dalších jiných podkladů ke studiu.

U zavřených škol mi asi nejvíce schází kolektiv a možnost zajít za učitelem nebo učitelkou a zeptat se na látku, které nerozumím. Samozřejmě v době karantény můžeme napsat e-mail a nechat si to vysvětlit po internetu, ale já jsem velice komunikativní typ, kterému tento styl výuky úplně nevyhovuje, ale je to pro mě určitý druh výzvy naučit se věci hlídat a starat se o co nejlepší provedení úkolů či zadání. A tato zkušenost se bude hodit nejen ve škole, ale i v životě.

Pro mě to znamená, že můžu využít i jiné zdroje informací, než je internet například encyklopedie, protože mám více času na jejich zpracování. Pokud se nebudu zaměřovat čistě

na školu, ale i na soukromý život tak opět je to pro mě jakási výzva, protože si v podstatě zkouším, jaké to je se starat o domácnost.

Tečová

Co pro mě znamená zavřená škola?

Dřív jsem si myslela, že se do školy někdy spíš netěším. Mám na mysli spoustu povinností, zkoušení a testy. Ale během karantény jsem si uvědomila, že do školy je dobré chodit. Škola mi moc chybí a teď bych se tam ráda vrátila.

Zavřená škola znamená samostudium, které není až tak lehké, hlavně nová látka. Ve škole jí lépe pochopím. Nejhorší pro mě je asi nový jazyk, který jsem si vybrala na začátku roku a tím je německý jazyk. Doma mi s ním nemá kdo pomoci, nikdo z rodiny ho totiž neumí.

Jelikož chodím do 8. třídy a za rok budu dělat přijímací zkoušky na střední školu tak velkou otázkou je, jak to bude s vysvědčením - jak se bude hodnotit a jestli se bude brát na školu nebo ne.

Ale nemáme to těžké jen my žáci, ale i učitelé, kteří nám musí vysvětlovat novou látku na dálku a připravovat pro nás úkoly. Také se v té naší práci zorientovat je pro ně těžké, i když si myslím, že už je to lepší než na začátku, kdy na to nikdo nebyl vůbec připravený. Teď už aspoň víme, kde najdeme zadání, jak ho zpracovat a kam odeslat.

A když je zavřená škola tak je zavřené skoro všechno. Nevidím se ani se svými spolužáky a kamarády, kteří mi chybí. Zrušili nám i cestu se školou do Švédska, kam jsem se moc těšila. Naši také zrušili naši letní dovolenou a já taky pořád nevím, zda budu moct na tábor.

Snad ale všechno dobře dopadne, nás se naštěstí to neštěstí víc nedotklo a tak nám i ostatním moc držím pěstě.

Linda Klabzubová

Zavřené školy, učím se doma – co to pro mě znamená?

Je to dobře, že zavřeli školy? Na jednu stranu ano. Vláda udělala dobře, že zavřela školy, aby se koronavirus nerozšířil mezi děti, ty by pak mohly nakazit svoje rodiče nebo i prarodiče a ti už by to mohli snášet hůř. A na druhou stranu mám dojem, že by to mohlo negativně ovlivnit moje přijetí na střední školu. Možné to je, protože doma se toho naučím podstatně méně než ve škole.

Co mi přineslo distanční vzdělávání? Každopádně trávím více času na počítači, abych plnil úkoly, co mi zadávají učitelé. A taky si zlepšuji své počítačové schopnosti. Veškerá komunikace mezi mnou a učiteli je pouze přes internet. Jsem velmi nadšený, že nemusím vstávat na osmou hodinu ranní. Taky jsem rád, že rodiče se mnou tráví více času, protože jsou v současnosti doma.

Jaké jsou mé obavy? Bojím se o své zdraví a mojí rodiny. Mám babičku a dědečka v Praze a bojím se o ně. Doufám, že se jim koronavirus vyhne. A také se bojím, že nepůjdu na letní tábor, na který chodím už několik let za sebou. Mám také strach z toho, že budu muset nosit přes letní prázdniny roušku.

Má pro mě distanční vzdělávání nějaké mínusy? Určitě ano a spoustu. Např.: nevidím se s tolika kamarády jako ve škole, nemůžu chodit ven bez roušky, nemůžu jít do knihovny, nemůžu jít do kina nebo nemůžu jít na kroužek a nemůžu dělat spoustu dalších aktivit.

No, co k tomu dodat? Situace, která tu vznikla kvůli koronaviru, není nejhorší. To, že jsem poslední dva měsíce doma a nemusím vstávat, mi vůbec nevadí, ale stejně bych byl radši, když by to bylo tak, jako to bylo předtím, a kdyby žádní lidé nezemřeli.

Novotný

A když jsme začali ránem a „přežili jsme výuku“, skončíme zase hezky večerem a pohádkami na dobrou noc. Určitě všichni znáte pohádku o Perníkové chaloupce. Zamysleli jste se ale někdy nad tím, jestli se vše skutečně odehrálo tak, jak se vypráví? Právě touto otázkou se zabývala 8. A a zjistila, že možná vše bylo úplně jinak...

Obhajoba „ježibaby z perníkové chaloupky“

Perníkovou chaloupku jsem stavěla 100 let, neustále ji vylepšovala k dokonalosti a neustále jsem čelila útokům nenechavců, kteří chtěli ochutnat mé perníčky. Po těch dlouhých letech mi docházela trpělivost a postupně jsem zdokonalovala systém ochrany mé chaloupky. Od vteřinového lepidla jsem přešla na pohybová čidla a kamerový systém, který mi on-line přenáší veškeré zásahy vetřelců. Měli byste vidět ty zděšené výrazy, když chuligáni zjistili, že je někdo pozoruje, vidí a napomíná.

Jeníček a Mařenka byli svým způsobem jedineční. Víc než perníčky hledali možnost ubytování, neb se asi v lese ztratili. Přestala jim fungovat GPSka, protože jim došla baterka v mobilu. A power banka zůstala doma na stole. Viděla jsem, že jejich úmysl nebyl špatný, a tak jsem je pustila dovnitř a poskytla jim ubytování. A ejhle, poručili si pizzu a coca colu k tomu. Tak to tedy ne a zavřela jsem je do zadní místnosti. Takové manýry mi sem tahat nebudou. Jenže mi nedošlo, že to asi nebudou sourozenci. Zavřít dva mladěchy do jedné místnosti, aby dostali za vyučenou, to nemusí být bez následků. A taky se tak stalo. Když jsem si řekla, že je pustím, ať si prostě poradí, tak bylo pozdě. Mařenka mi s úšklebkem oznámila, že vlastně budou tři a že je to tak trochu moje vina.

Chtěla jsem je vyhnat ven, zabouchnout za nimi dveře a mít klid. Už nevím, jak se to přesně stalo, ale zakopla jsem o koště, svalila se na zem a než jsem se nadála, nabrali mě na lopatu a šup do pece. Ještě za mnou pokřikovali, že bych si mohla vyškvařit to svoje sádlo. Chápete to? Pro dobrotu na žebrotu. Díky bohu, že pec brzy dohořela a nedošlo na nejhorší. Z chodidel se mi kouřilo, když jsem za nimi vyběhla. Cestou jsem potkala jen hledače kovových předmětů, který byl totálně zmatený a neustále opakoval, že „pouze hledá“ a nikoho neviděl. Nechápu tedy, proč mám být vinna, že jsem chtěla dětem ublížit!

Maletínská

Obhajoba ježibaby z Perníkové chaloupky

Žila jsem v lese v chaloupce, ale ne tak ledajaké. Byla to totiž perníková chaloupka. Střecha a všechny stěny byly z perníků. K chaloupce chodilo hodně dětí a ujíдалo mi perníčky. Moc mi to vadilo, ale kdybych je ze začátku vystrašila tak by tam už nikdo nikdy nepřišel. Víte, já jsem strašně osamělá, stará a už nemám zkrátka žádné příbuzné.

Jednoho dne, ale šli na procházku Jeníček a Mařenka, a najednou se všechno obrátilo. Jeníček a Mařenka chodili po lese, slyšeli, jak si ptáčky zpívají, koukali okolo sebe a sbírali lesní plody. Ale najednou se jim pod nohama ztrácela cestička a Jeníček s Mařenkou vůbec nevěděli, kde jsou. Měli to ještě o to víc komplikované, když došli na křižovatku. Byly tam dvě odbočky, jedna vedla dále do temného lesa a druhá vedla k perníkové chaloupce. Můžete hádat, jakou cestu si zvolili, i když si myslím, že to je jasné. V košíku, který měli s sebou, byl chleba a jejich nasbírané ovoce. Mařenku napadlo, že si z toho chleba udělají zpáteční cestu. To znamená, že jak půjdou k té perníkové chaloupce tak za sebou budou mít drobečky z chleba, po kterých se pak vrátí ke křižovatce. Po cestě ujídali trošku ovoce, ale ne moc, protože měli v plánu, že až dojdou k té chaloupce tak si dají perníčky. Došli k perníkové chaloupce a hned se dali do ujídání. Já jsem už byla opravdu vytočená, že každý, kdo jde kolem, tak si musí uloupnout moje perníčky z mého domova. Vyšla jsem z chaloupky a zeptala se, kdopak mi loupe perníček. Děti odpověděly, to jen větříček. Podruhé jsem na jejich lež, už nenaletěla. Řekli mě svoje jména a byli slušní, tak jsem je pozvala dovnitř na čaj. Jeníček by šel okamžitě, ale jeho sestra Mařenka měla nějaký problém. Zeptala jsem se jí, proč nechce dovnitř. Ona řekla, že se nemáme bavit s cizími lidmi. Bylo léto, takže jsem jí nabídla limonádu a k tomu samozřejmě pár perníčků, ale ne tentokrát z chaloupky, ale čerstvě upečené. Jelikož Mařenka měla velkou žízeň, tak řekla ano, ale jen na chvíli. Jeníčkoví jsem několikrát opakovala, že je nezdravé jíst tolik perníčků za den, ale on si nedal říct a chtěl víc a víc. Mařenka byla chytřejší a měla jen tři. Za chvíli byl Jeníček nafouklý jak balón. Zeptala jsem se Jeníčka, jestli si dá ještě. Řekl ano, i přesto jak byl nafouklý. Udělala jsem těsto, vykrájela tvar perníčků a strčila do velké peci. Udělala jsem vtíp, který právě Jeníček špatně pochopil. Řekla jsem, že i do trouby by se i on vešel. Dále jsem řekla, že bychom to mohli vyzkoušet, až se perníčky upečou a pec vychladne, aby viděl jak je už opravdu tak nafouklý, že by se tam poté další várce už nevešel.

A to je můj příběh. Špatně to pochopil a já doufám, že si uvědomí, že se nemá ničeho přejídat. Ale nikdo se na mou pravdivou verzi neptal.

Blechová

A od pohádek maličko, ale skutečně jen maličko, utečeme... Karolína Žemličková z 9. C se ve svém fejetonu zamyslela nad tím, jak je její život propojený s životem v knihách...

Můj fantasy život

Každý den ráno se snažím v sedm hodin vypnout budík a vykopat se z postele. Už jsem skoro na nohou, když v tu chvíli se mi kolem pasu obmotá dlouhá trnitá větev příšery a snaží se mě vtáhnout zpátky do postele. Nemilosrdně mě stáhne k sobě, až mě do nosu udeří její smrdutý dech. Víte, vyprostit se ze spárů lenocha, který má práci na plný úvazek není zrovna sranda.

Jen tak tak se dobelhám do koupelny a s hrůzou zjistím, že moje kouzelné zrcadlo je pryč a místo něj je tam model „Kdo je nejnapuchlejší člověk na světě?„ Určitě to byl zase ten šotek Sklíčko, kterého si brácha už od mé puberty nechává u sebe v pokoji jako mazlíčka. Doufám, že jednou odejde a už se sem nevrátí.

Hned po tom, co si zanádvám, mi zabere půl hodiny, než si na obličej napatlám všelijaké lektvary a kouzelné mastičky, aby se moje plet' aspoň z části podobala té Sněhurčině.

Obluda, která evidentně přežila moje trhání větví, se už začala dobývat do koupelny. Radši jsem na sebe rychle vzala plášť a vyšla do chladných ulic našeho města, směr Vězení pro negramotné, ve kterém musím být každý den dopoledne kromě soboty a neděle. Po cestě si přitisknu svůj plášť pořádně ke krku, abych nenachladla, protože tudy evidentně projížděla ledová královna se svojí rodinou.

Tohle není fantasy kniha nebo nějaký román. Tohle jsou myšlenky v mé hlavě. Už jsem z těch fantasy filmů, knih, seriálů a příběhů, co se mi roní v hlavě nějaká popletená. To nedokážu normálně vnímat realitu? Místo aut vidím kouzelné kočáry, hory vidím jako obry, kteří obdělávají svoje pole a místo toho abych normálně nastoupila do autobusu, tak si myslím, že nastupuji na hřbet veliké housenky, která mě doveze domů za deset korun.

Mají to všichni snílci nebo jen já chodím po ulici s nicneříkajícím výrazem a nevnímám svoje okolí jen zmatek v mé hlavě?

Říká se, že inspirace je všude. Že vnímání reality je míň důležité. Tak jo, dávám si detox od knih a všelijakých fantasy filmů. Když už je karanténa, tak bych mohla vzít Sklíčka a svojí příšerku někam na výlet. Třeba na den do hor ať se mi pročistí mozek a večer bychom mohli jet kočárem, kruci, autem podívat se na západ slunce. Potom... pláště a kápě se snad nosí i v moderní době ne?

Bože můj, pro dnešní svět jsem už dávno ztracená.

A po „Večerníčku“ nás ještě před spaním čekají reklamy. Žáci 7. C. Vás chtějí nalákat na letošní dovolenou. Vyberete si?

Červená Lhota

U nás se každý dobře cítí, i když slunce zrovna nesvítí!

Přijďte si k nám odpočinout, užít si krásy přírody a ochutnat naši výbornou kuchyni!

Těšíme se na vás!

Státní zámek Červená Lhota

Červená Lhota 1

378 21 Kardašova Řečice

E-mail: cervenalhota@npu.cz

Tel: +420 384 384 228

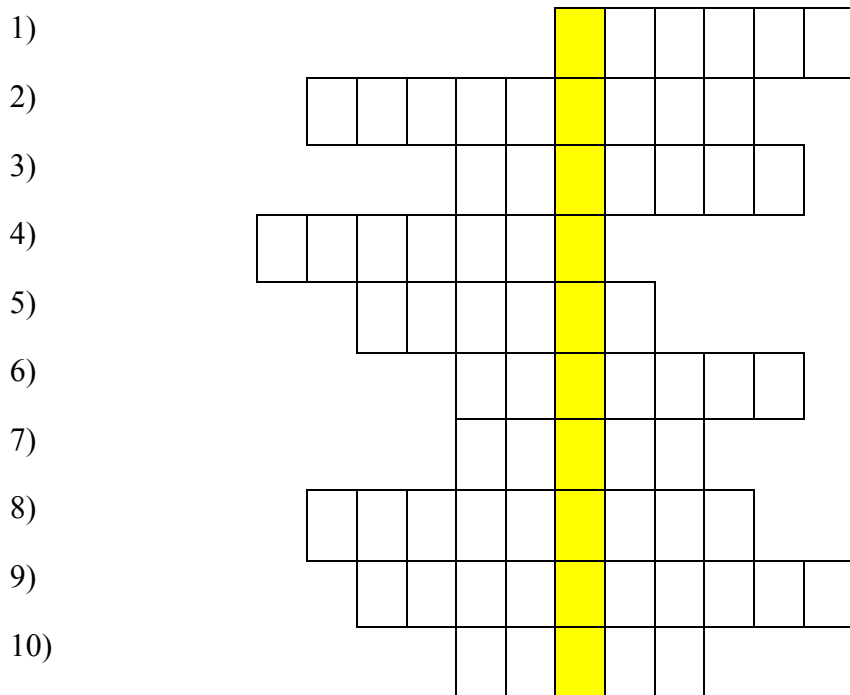
Pfarová

Zahurský

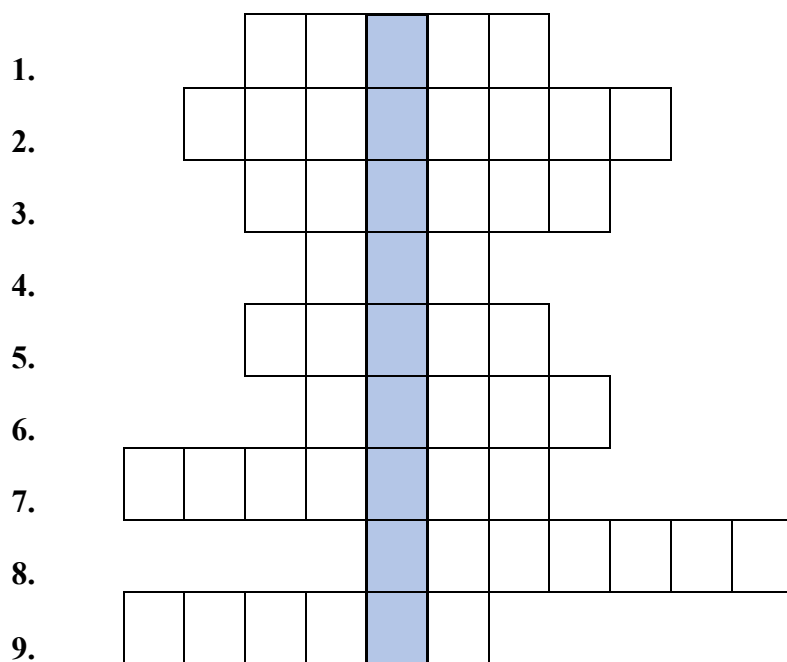
Abyste to s námi neměli tak snadné, přidali jsme do našeho časopisu také něco na procvičení Vašich „šedých buněk mozkových“. Zkuste vyluštit křížovky, které naši žáci vytvořili v rámci opakování látky.

Začneme hudební výchovou.

- 1) Jak se jmenuje jeden z tanců suity?
- 2) Jak se říká vícehlasu?
- 3) Jak se jmenuje hudební forma světské hudby?
- 4) Jak se jmenuje skladba pro sólový nástroj a orchestr?
- 5) Jaké je příjmení skladatele, který složil Mesiáše-oratorium?
- 6) Jaké je příjmení skladatele, který napsal Čtvero ročních dob?
- 7) Jak se jmenuje hudební forma baroka, která měla přede hry, balety, árie atd.?
- 8) Jak se jmenuje duchovní skladba, která je pro sbor a orchestr?
- 9) Jak se jmenuje houslař, který má svoji vlastní značku houslí?
- 10) Jak se nazývá skladba několika tanců?

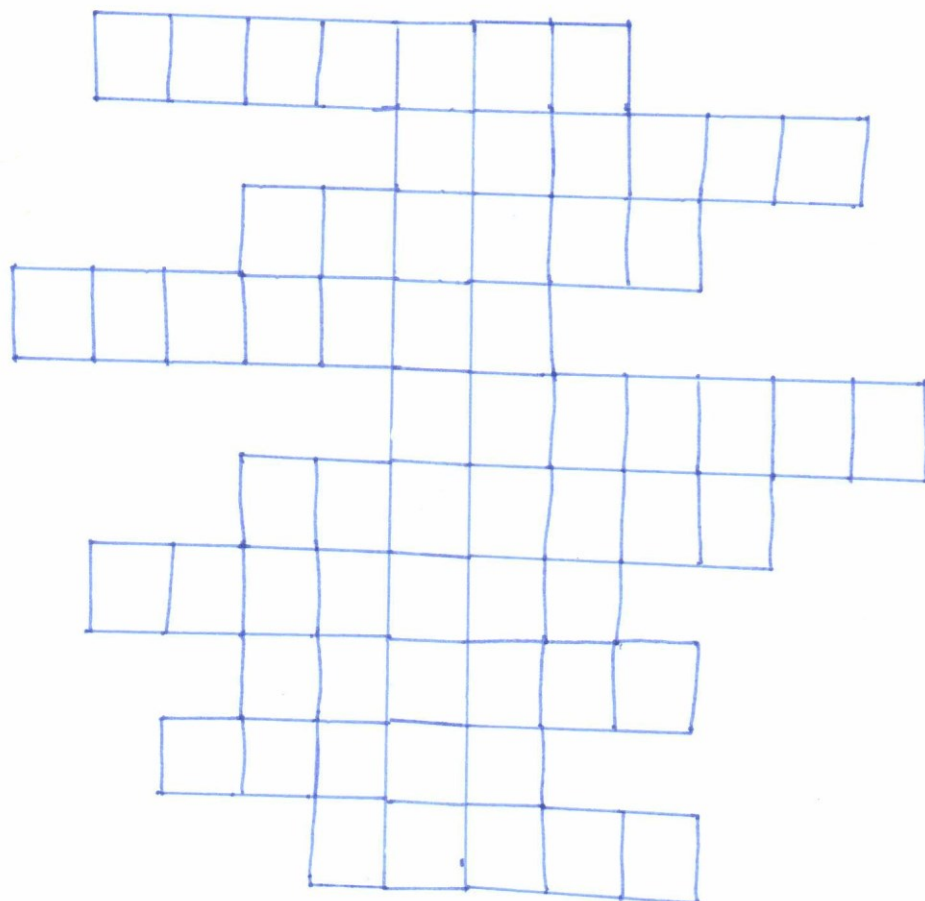
A pokračovat budeme literaturou. Schválně, co si z ní pamatujete...?

1. Literární pojem: literární dílo. Mívá hodně postav, dějišť, více dějových linií, může mít jinou než chronologickou kompozici.
2. Literární pojem: označuje přenesené pojmenování, které se tvoří na základě podobnosti. Často využívají v poezii nebo v rétorice.
3. Literární pojem: Jedná se o lyricko-epickou báseň s rychlým spádem, pochmurným dějem a tragickým koncem.
4. Literární pojem: je to zvuková shoda koncových hlásek na konci veršů nebo půlveršů.
5. Český spisovatel, jehož známým dramatem je dílo R. U. R.
6. Literární pojem: každý psaný text nepsaný ve verších.
7. Literární žánr vzniklý ve středověku.
8. Česká spisovatelka, jejíž známé dílo je Babička.
9. Název jediné původní kniha K. J. Erbena.

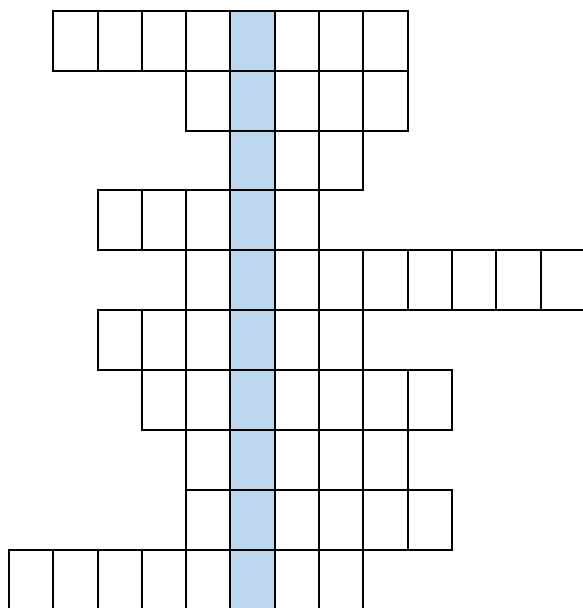
Samuel Brisuda, 7. B

KŘÍŽOVKA

- 1) Literární žánr, který se šíří ústně, objevovali se tam kouzelné předměty, zvířata, nadpřirozené bytosti
- 2) Autor knihy Staré české Baje a Pověsti (křestní jméno)
- 3) Známa kniha od J. K. Rowlingové (druhé slovo z názvu)
- 4) Kniha, kterou napsal Václav Čtvrtek, je o jedné rodině, která žije v lese
- 5) Kniha, která ukládá důležité události v datech
- 6) Učebnice ve které jsou kusy knih a básní
- 7) Křestní jméno autora Malého Prince
- 8) Epický žánr, který má děj, má historický základ, ale jsou tam části, které jsou doplněny fantazií
- 9) Krátký příběh, ve kterém zvířata jsou jako lidé
- 10) Příjmení českého spisovatele, dramatika, který napsal Dašenko

TAJENKA: _____

křestní jméno Holmese

Ladův kocour

kolik bylo oříšků pro Popelku

bratři Josef a ??? Čapek

Sněhurka a sedm

křestní jméno spisovatele Petišky

učebnice na Literaturu

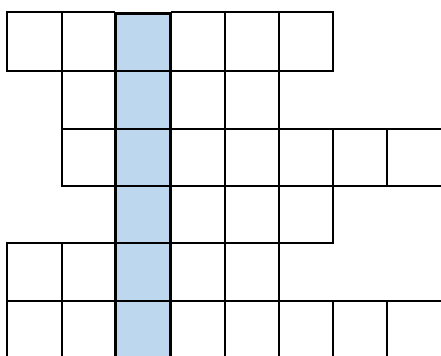
jaký měsíc je apríl?

vražda v ??? Expressu

Divadlo Jára ???

Vladimír Ištok, 7. B

A nakonec, jako bonus, jedna rybářská.

návnada na kapra

na co chytá rybář rybu

je to na prutu a namotává se na to vlasec

z čeho chytá rybář na vodě

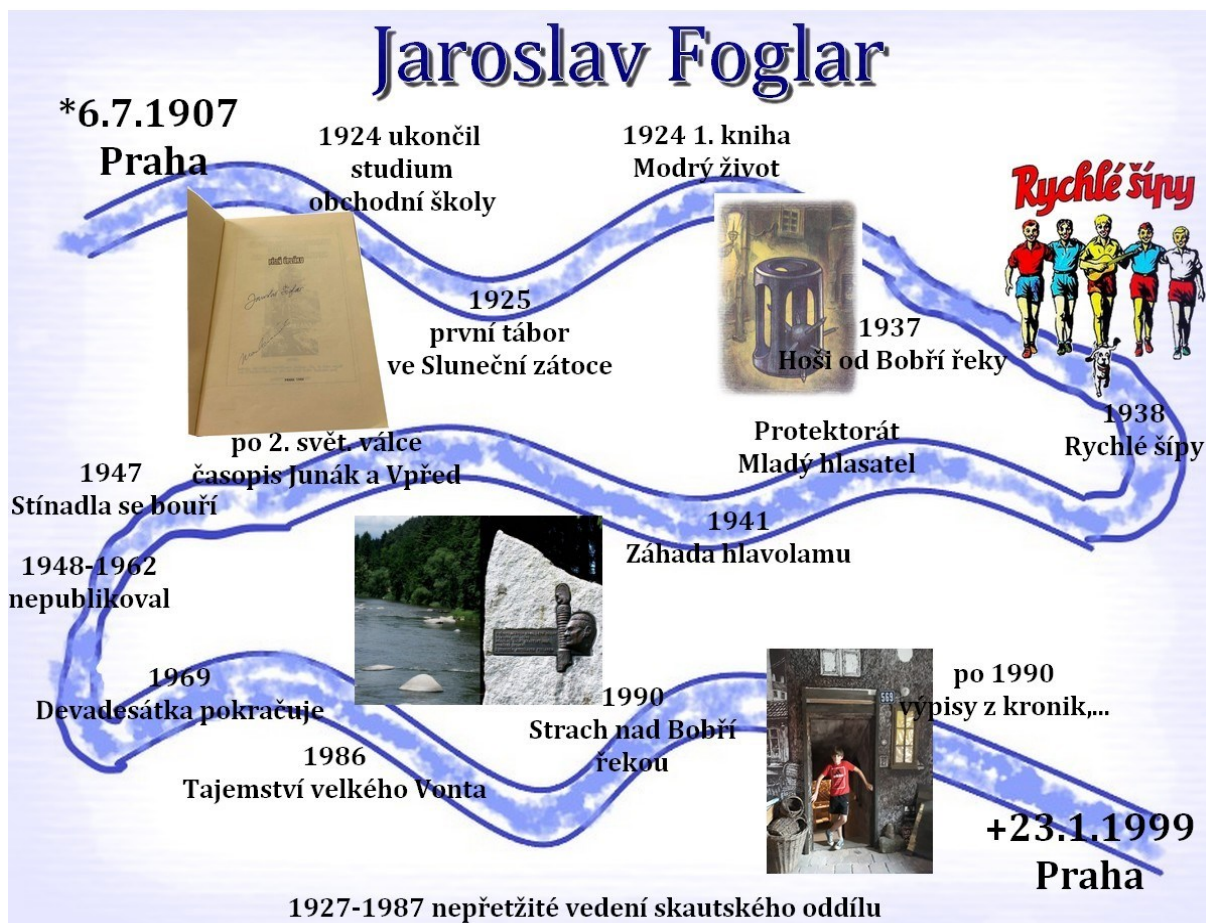
z čeho je závaží - rybářská zátěž návnady

krmení i návnada pro ryby (plodina žluté barvy)

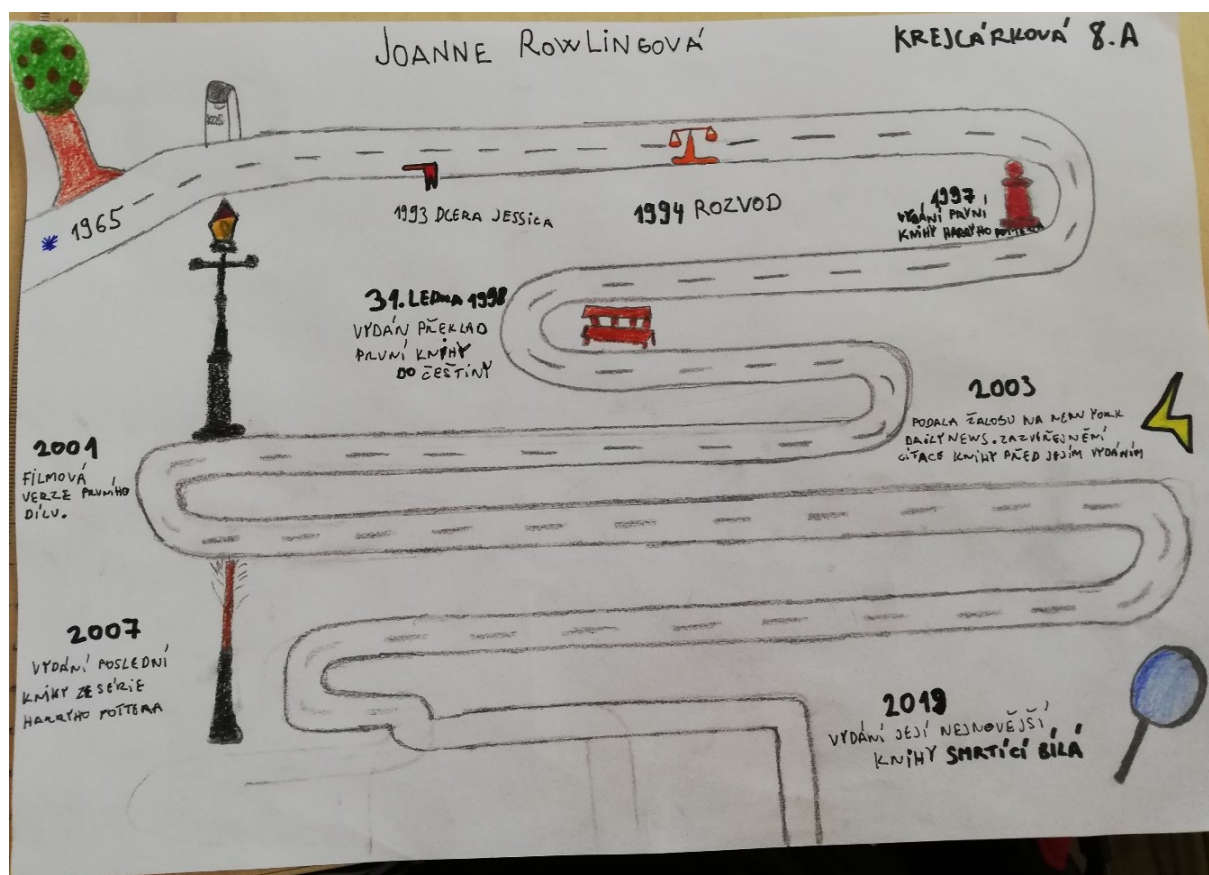
Ryba, která napadne i člověka _____.

Vladimír Ištok, 7. B

Abyste neřekli, že jsme na Vás zlí a nedáme Vám ani nápovědu, tak připojujeme mapu života dvou autorů. Jen tedy nezaručujeme, že Vám to skutečně při luštění pomůže...

Bedřich Čížek, 8. A

V době uzavření škol jsme také slavili Velikonoce. Každoročně žáci ve školách vyrábějí velikonoční výzdobu a ani letos o výrobu nebyli ochuzeni. Žáci tříd 8. A a 8. B se s námi podělili o své nápady. Třeba se Vám některý z nich bude hodit na příští rok.

Na pomlázku – 8 vrbových proutků, jeden na omotání – udělání rukojeti a pak podle návodu splétáme – no, chvíli to trvalo, ale nakonec jsme to se sěgrou a tátou dali dohromady a pomlázky byly na světě.

Ondřej Bouma

Jak jste již několikrát v našem časopise mohli vidět, tvoří žáci v rámci literatury také komiksy z různých známých děl. Urovnají si tím děj a najdou v něm to podstatné, zároveň mohou zapojit i svou fantazii a předvést své výtvarné umění. Pojďte si zopakovat známá díla.

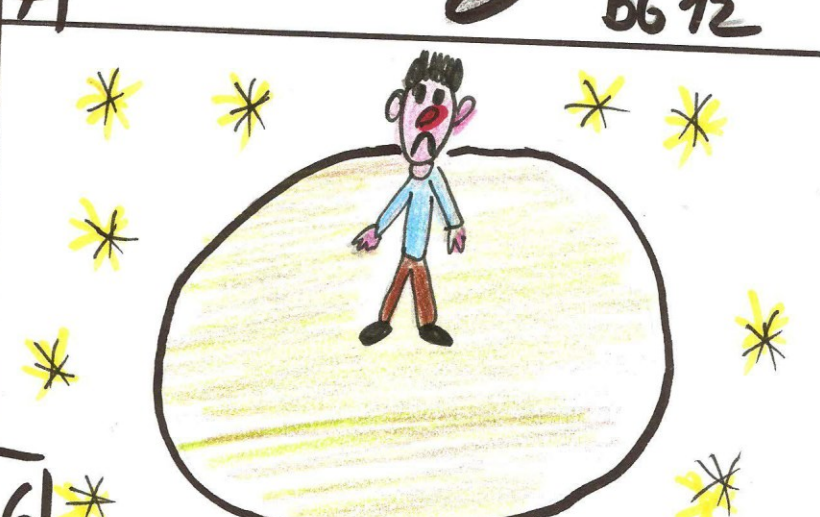
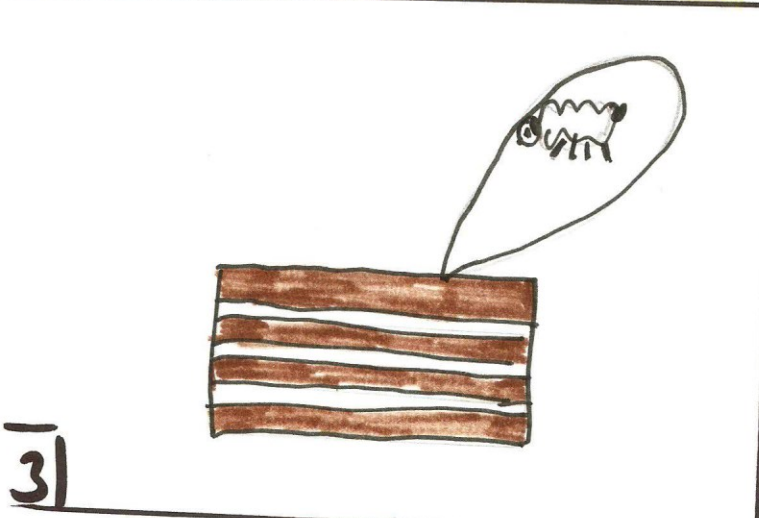
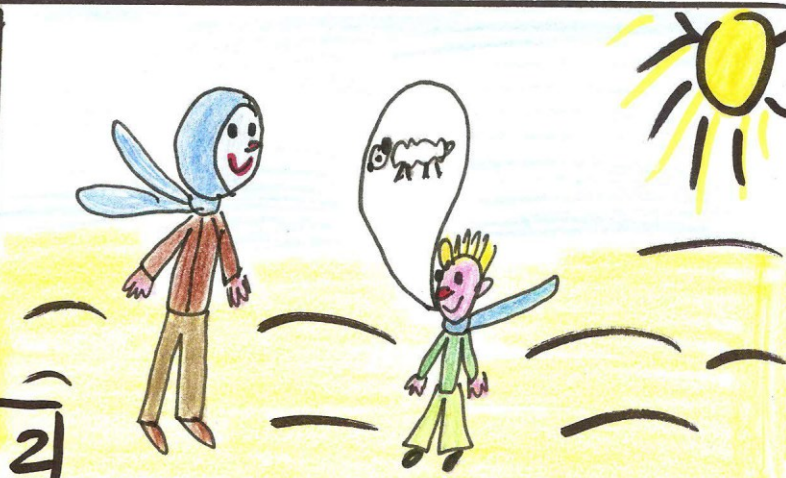
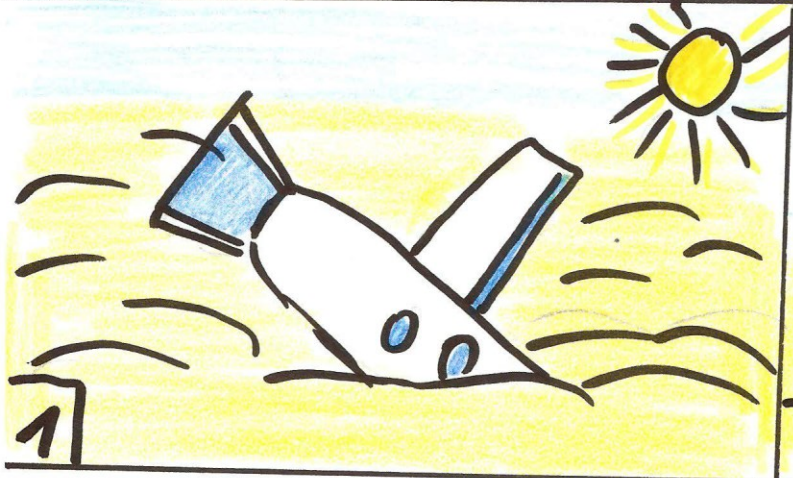

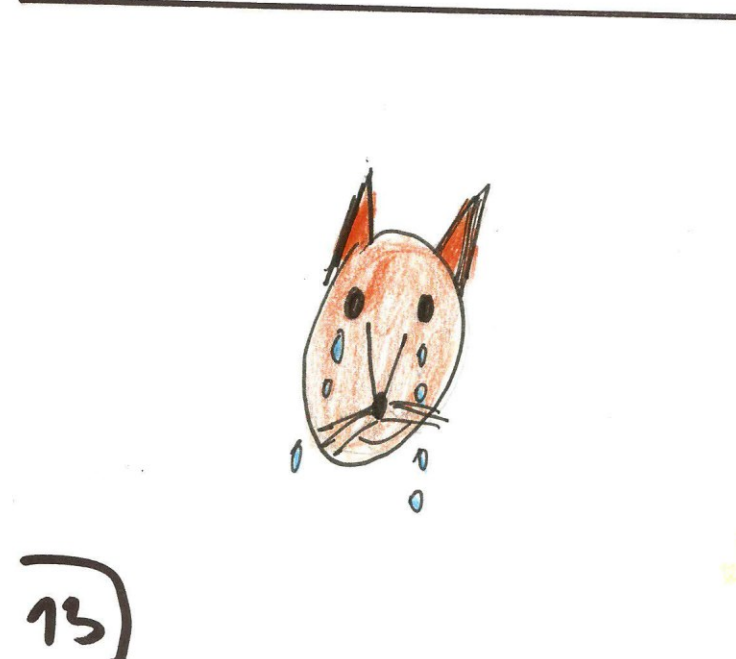
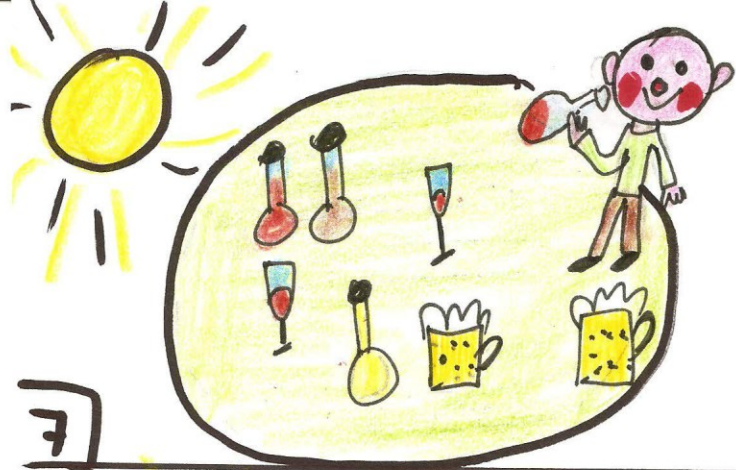
Lucie Kovářiková, 7. B

MALÝ PRINC

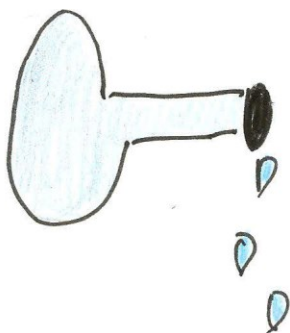
ANTOINE DE SAINT-EXUPÉRY

JAN KYNČL 7B

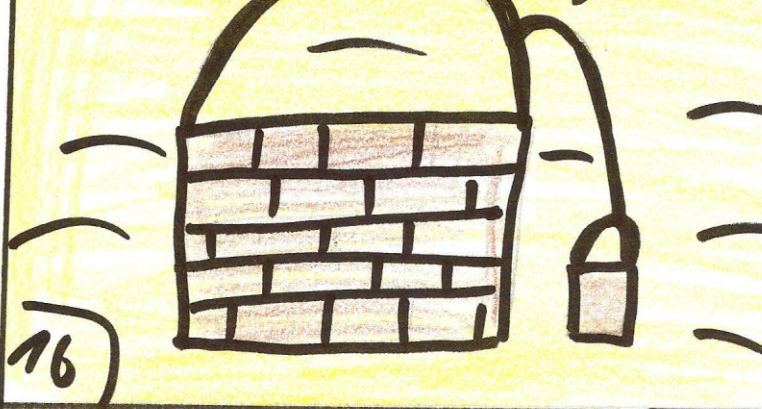

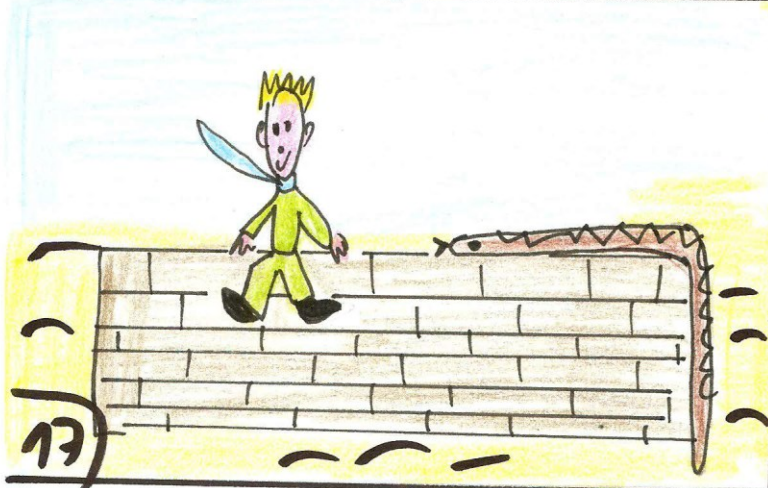
15

16

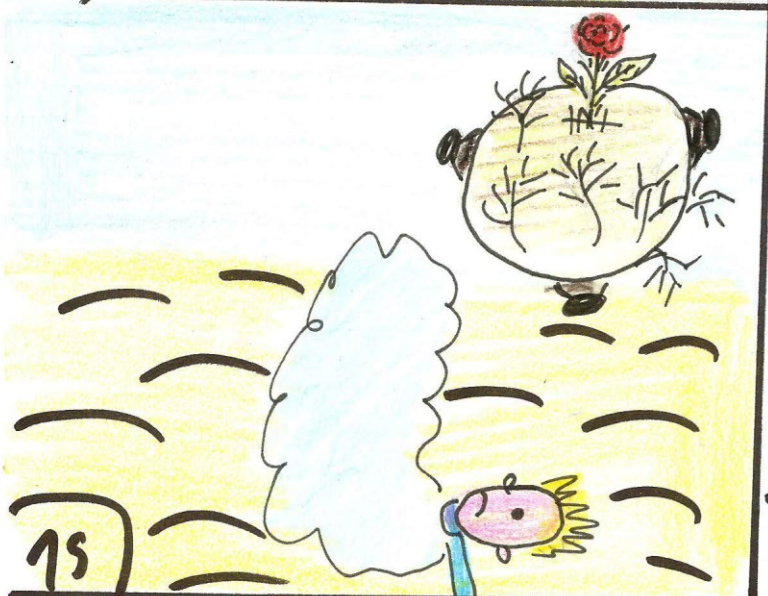
17

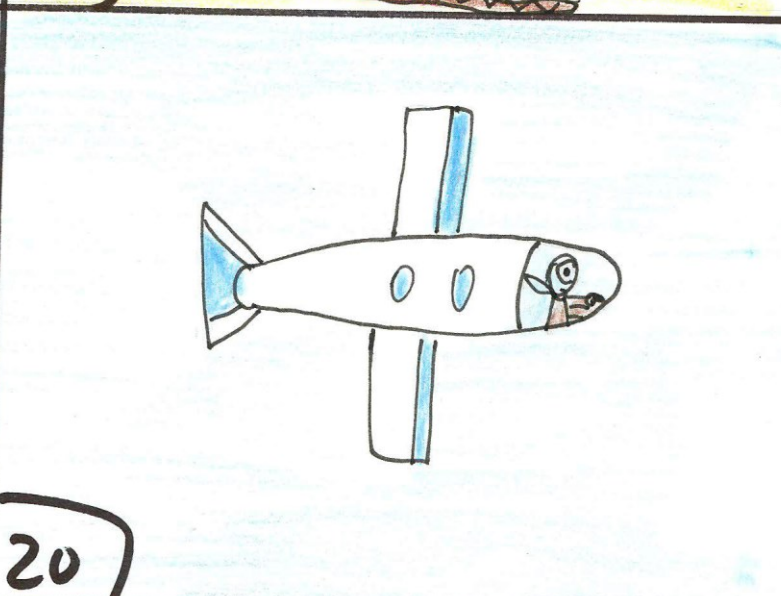
18

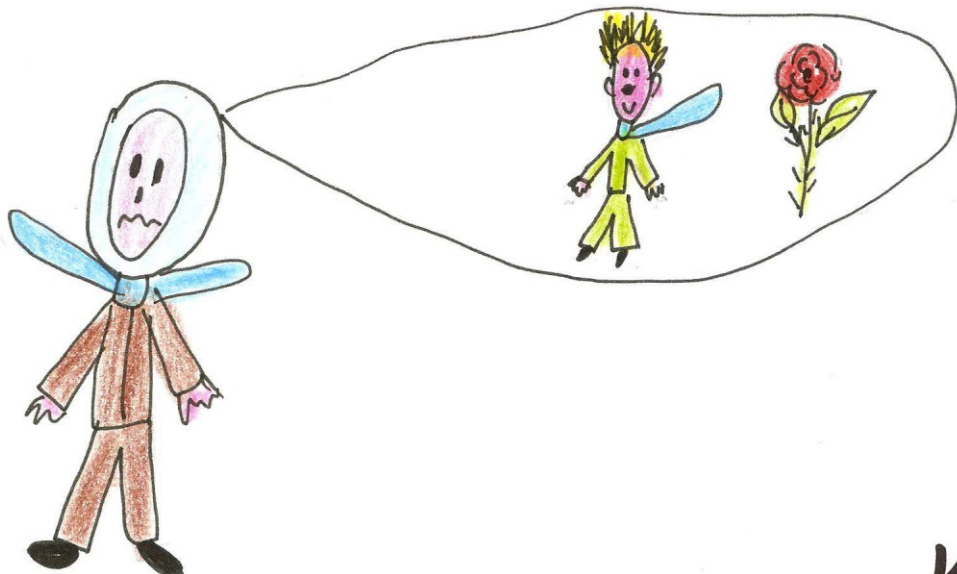
19

20

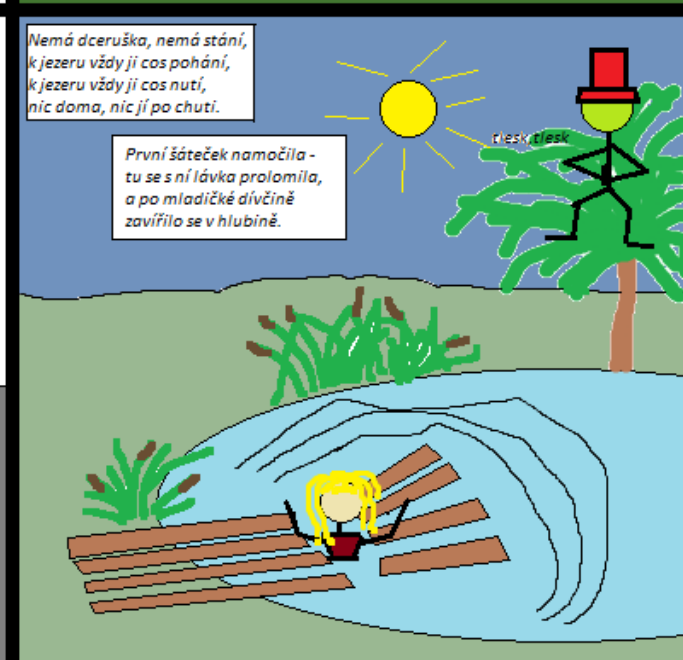
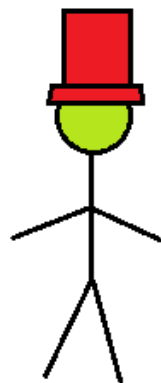

21

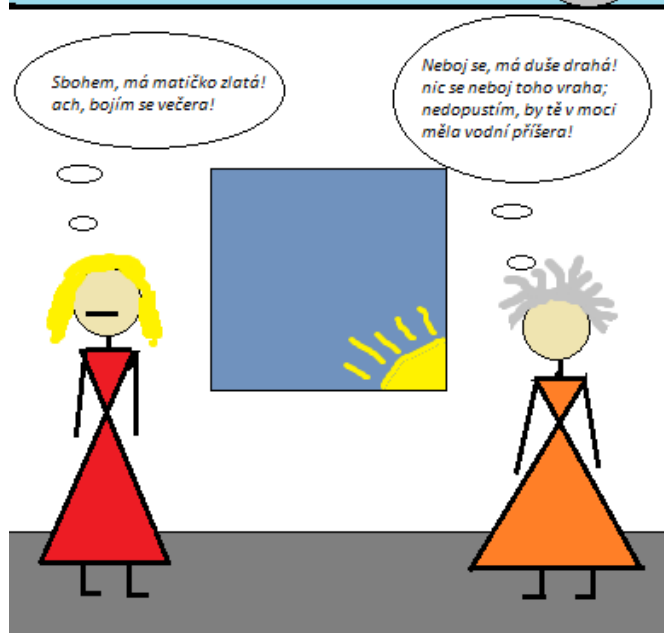
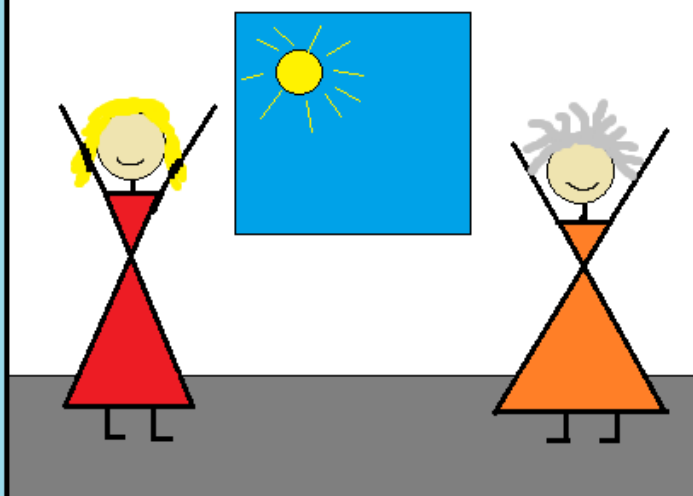
KONEC

VODNÍK

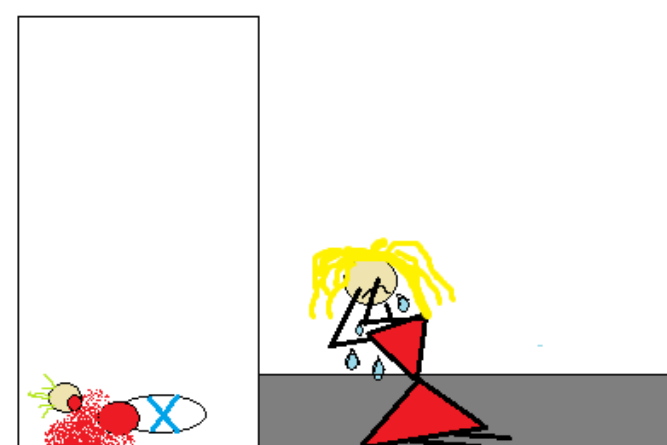

Celý den se v pláči těší s matkou žena z jezera

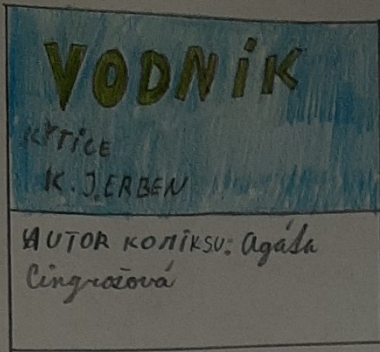

KONEC

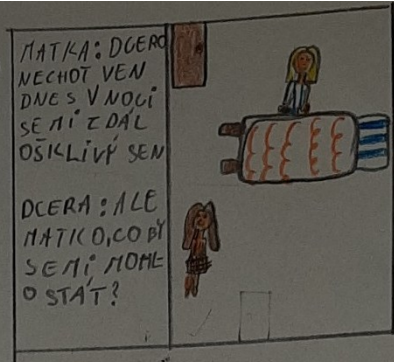

①

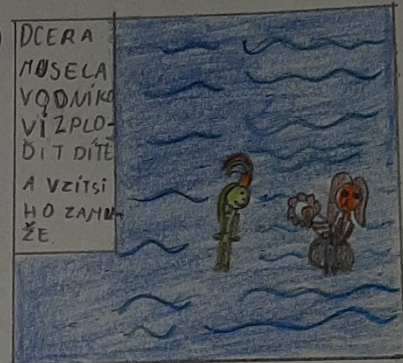
②

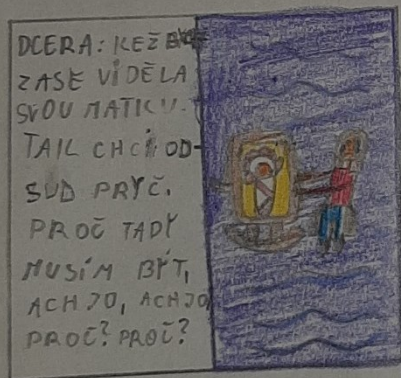
③

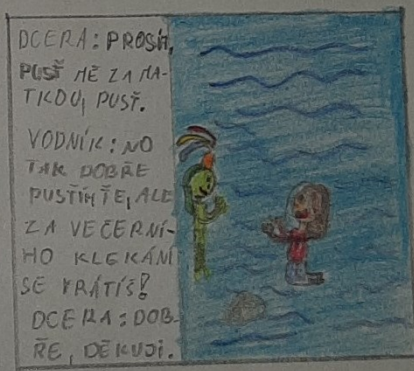
④

⑤

⑥

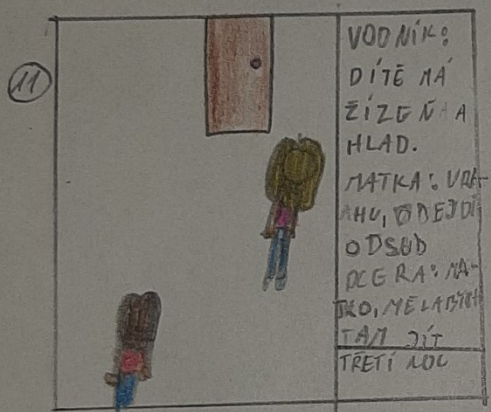
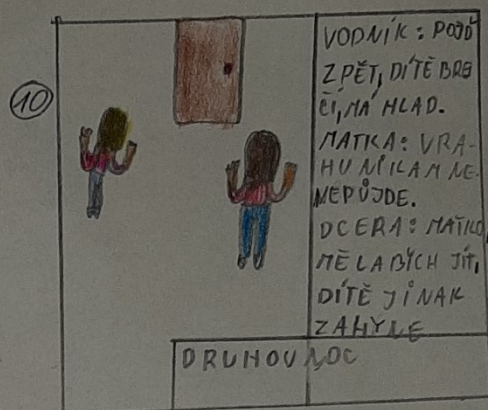
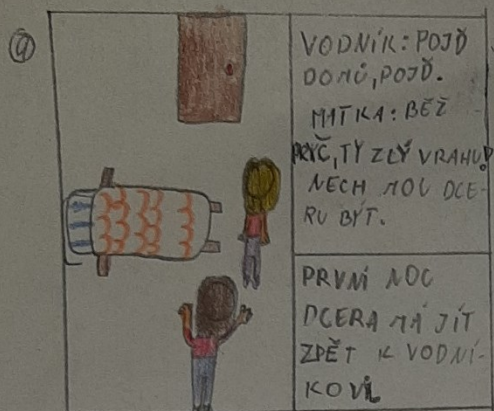

⑦

⑧

KYTIČE

POLEDNICE

K.J. ERBEN

Pojď si prohlízt polednice,
půjď ven si ho, zlámeníka!

A hleď tu kdo si uveřejní
dveře zlehčí odměna

cvak...
cvak...

Mléko maso a kořalek
hrej si - tu máš koho ten

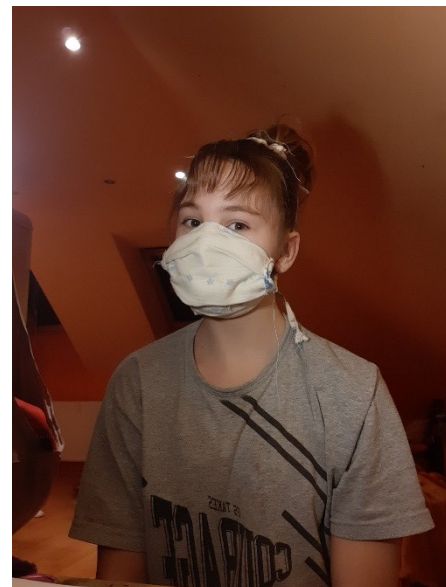
de sen díže!

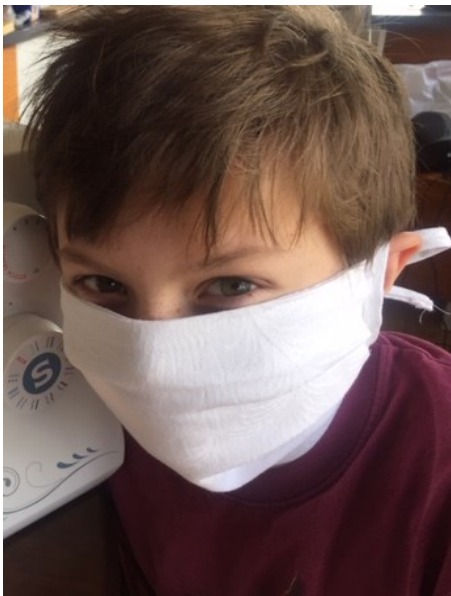

Zuzana Krišáková, 6. A

Všichni víme, že v době zavedení povinnosti nošení roušek jich nebyl dostatek. Naši žáci v rámci pracovních činností dostali za úkol si nějaké ušít. Jak skvěle se s tím poprali, si nyní můžete prohlédnout 😊

A na závěr něco dobrého... Je zvykem, že žáci ve škole v rámci pracovních činností a výtvarné výchovy chodí do školní kuchyňky, aby si vyzkoušeli pečení a vaření. V době uzavření škol to bohužel nebylo možné, a proto třídy 6. B, 6. C a 6. D pekly doma. Někteří se s námi podělili nejen o fotografie „z akce“, ale i o své recepty.

Již během psaní dostáváme chuť si něco upéct, třeba také získáte inspiraci ☺

Jak jsem pekl pizzu

Rád pomáhám mamce v kuchyni. Máme rádi pizzu, protože sladké doma nepečeme. Pizzu už zvládnou sám a občas ji upeču, aby měla mamka radost.

Rozválím listové těsto a dám do pekáče na pečicí papír. Natru kečupem, okořením a pokryji salámem, šunkou a olivami. Nastrouhám sýr.

Celou pizzu posypu. Šup s ní do trouby na 30 minut a 190°C. A už krájím.

Martin Louč

Pudinkový koláč

Recept: 2 listová těsta, 1 kompot meruněk, 1 kompot broskví, piškoty, 1 litr mléka, 2 vanilkové pudinky, cukr

Na plech dáme listový těsto, pak piškoty, navrch nakrájené kompoty, zalijeme uzavřeným pudinkem a přiklopíme listovým těstem. Pečeme zvolna asi 30 minut.

Naty Kučerová

Mufiny:

125g másla

250g hladké mouky

2ks vejce

5 lžic mléka

1 lžička prášku do

pečiva

1ks čokoláda nasekaná

100g cukr krupice

POTŘEBNÉ PŘÍSADY

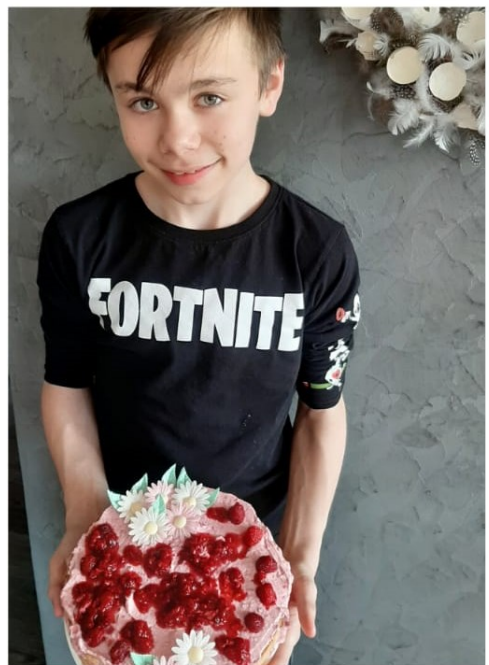
40dkg hladké mouky, 30dkg moučkového cukru, 2dc oleje, 2 vajíčka, 2 lžice džemu jakýkoliv, 2 lžice kakaa, půl litr mléka, 1 lžička sody, 1 lžička skořice, 1 kypřicí prášek do perníku.

POSTUP PŘÍPRAVY

Všechny ingredience spolu smícháme a vylejeme na předem vymaštěný a moukou vysypaný plech. Pečeme v troubě na střední teplotě. Kontroluji klasikou, špejlí, to se nedá splést. Necháme vychladnout a polejeme čokoládou. Já mám ráda jen pocukrovaný. Receptík maminka dostala ve školce, do které jsem chodila. Už tenkrát mě moc chutnal.

Protože se maminky ptají tak džem nebo marmeláda (2 lžice) se vmíchá do těsta.

Velikonoční beránek:

500g polohrubé mouky

250g cukru

1 vanilkový cukr

1 prášek do pečiva

1 sklenička oleje

3 vejce

dle potřeby

mléko

Martin Šolc

Recept na piškot

Pět vajec oddělíme žloutky od bílků.

Z bílků ušleháme sníh.

Žloutky ušleháme s pěti lžícemi cukru. Ke žloutkům přidáme 6 lžic mouky.

Opatrně zamícháme sníh.

Dáme do vymazané a vysypané formy.

Pečeme dvacet minut na 180 stupňů.

Recept na malinový krém

200 g mascarpone a 40 ml smetany vyšleháme.

Uděláme si na plotně rozvar ze tří lžic cukru, vanilinového cukru a 200 g malin. Když jsou maliny rozvařené, dáme rozvar vychladnout.

Poté zamícháme s mascarpone a smetanou.

Piškot rozřízneme podélně napůl, vymažeme krémem, přiklopíme horní část. Nahoru namažeme krém a přidáme pár čerstvých malin.

Viktorie Honzátková

Tvarohová bábovka

250g polohrubé mouky

250g másla

200g cukru

4 vejce

250g tvarohu

1 prášek do pečiva

Prvně jsem si ušlehal sníh, kdy ale vajíčka rozdělovala mamka, na to jsem si netroufl. Pak jsem smíchal vejce s měkkým máslem, přidal cukr, pak tvaroh a na konec mouku s kypřícím práškem. Nic na tom nebylo, akorát mixér jsem z mísy vyndal zapnutý dřív, než jsem měl, takže jsem jaksi ušpinil vše okolo :o) No a pak šup s tím do formy, kterou máme silikonovou, takže se nemusí vymazávat a dalo se to péct asi hodinu na 180°C.

Pečení mě baví, nebylo to moje první, už jsem mamce párkrát asistoval. Hlavně při pečení muffinů, ty mám asi nejradši. Ale bábovka nezklamala, je dobrá!!!! Teda výborná a navíc jsem si tam přidal ještě pár čokoládových peciček, které v receptu původně nebyly.

Piškotová roláda plněná krémem

těsto:

4 vejce

160 g cukru

160 g hladké mouky

2 lžíce horké vody

krém:

pudinkový prášek

3 dcl mléka

250 g másla

cukr

Vyšlehala jsem žloutky s polovinou cukru, až to zbělalo, pak jsem přidala horkou vodu. Potom jsem postupně přimíchávala sníh z bílků a zbylého cukru a mouku. Dala

péct. Po vyndání z trouby jsem zabalila do utěrky a nechala vychladnout. Mezi tím jsem připravila krém. Uvařila si hustý pudink a vychladlý zašlehala do másla. Po kouskách, aby se nesrazil. Roládu jsem rozmotala, namazala marmeládou a krémem a znovu smotala. Nechala vychladnout v ledničce.

Alena Plívová

Bábovka

Vejce rozklepneme a oddělíme žloutky do bílků. Na jedno vejce použijeme lžici oleje. Dávka ze 4 vajec stačí na dortový korpus. Bábovku uděláme ze 7 vajec.

Bílky dáme do mísy a začneme šlehat. Jakmile se začne tvořit sníh, přidáme cukr a šleháme do úplného zhoustnutí - vznikne cukrová pěna. Do pěny zašleháme žloutky s olejem a nakonec vmícháme opatrně mouku.

Těsto nalijeme do vymazané a vysypané formy. Je dobré nalévat těsto směrem od krajů do středu, hlavně u korpusu. Netvoří se pak uprostřed kopeček.

Pokud děláme těsto kakaové, dáme kakao na úkor mouky. Takže pokud dáme 2 lžíce kakaa, mouky 2 lžíce odebereme. Vyhne se tak tuhé buchtě.

Hrk hrk buchta

Potřebné přísady

Těsto: 1 1/2 hrnku pol. mouky, 3/4 hrnku cukru, 1/2 hrnku mléka, 1/2 hrnku oleje, 2 vejce, 1 prášek do pečiva.

Krém: 2 kompoty mandarinek nebo 1 větší plechovka ananasu kousky, 1 šlehačka na šlehání, 1 ztužovač šlehačky, 1 pudink bez vaření (dr.Oetker)

Postup přípravy

Těsto zamícháme a upečeme ve vymazaném a vysypaném pekáči.

Všechny přísady na krém dáme do misky s víkem, kompoty i se šťávou a protřepeme (uhrkáme) do zhoustnutí. Hustý krém natřeme na buchtu a pocákáme čokoládou.

A jde se na krém – vše dát do mísy a pak jen hrkat a hrkat...

Pak už jen pocákat čokoládou, nechat ztuhnout a v případě, že se vám do toho nepustí ihned bratr, je možné výsledek i vyfotit.

Ellen Boumová

Slané tyčinky

listové těsto (kupované nebo doma dělané)

1x vejce

sůl

koření - kmín, mák, grilovací koření - podle chuti. Může být i strouhaný sýr.

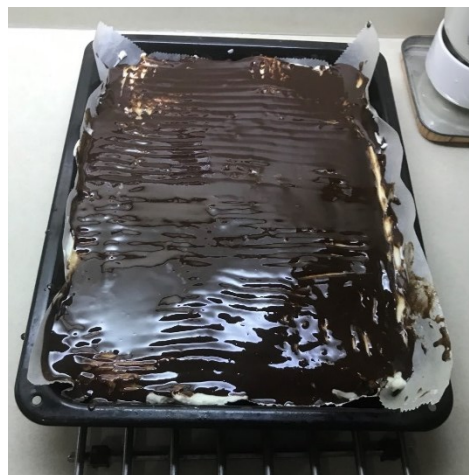
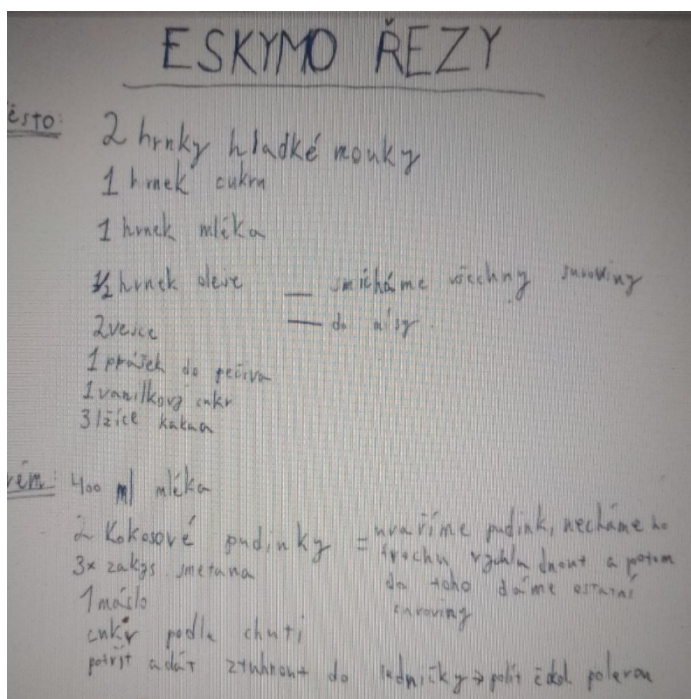
Listové těsto rozprostřeme na pečícím papíře na plech. Pomažeme rozšlehaným vejcem, nakrájíme na proužky, posolíme a okořeníme podle chuti (posypeme sýrem).

Plech dáme péct do trouby na 180° asi 20 minut.

Pečení mě bavilo, tyčinky se povedly a všem chutnaly. Při práci jsem pomoc nepotřebovala, protože jsem je dělala už poněkoli káté.

Marie Kundrátová

Jáchym Drevo

Borůvkový skládaný dort
 • rodinná porce | 50 minut

Na rodinnou porci potřebujeme:

Na těsto:

- hrnek hladké špaldové mouky
- ½ hrnku kefiru
- 2 vejce
- 3 lžice másla
- 2 lžice medu
- 2 lžičky kakaa
- lžičku prášku do pečiva
- špetku soli

Na krém:

- balení cottage syru
- 250 g tučného tvarohu
- ztužovač šlehačky
- banán

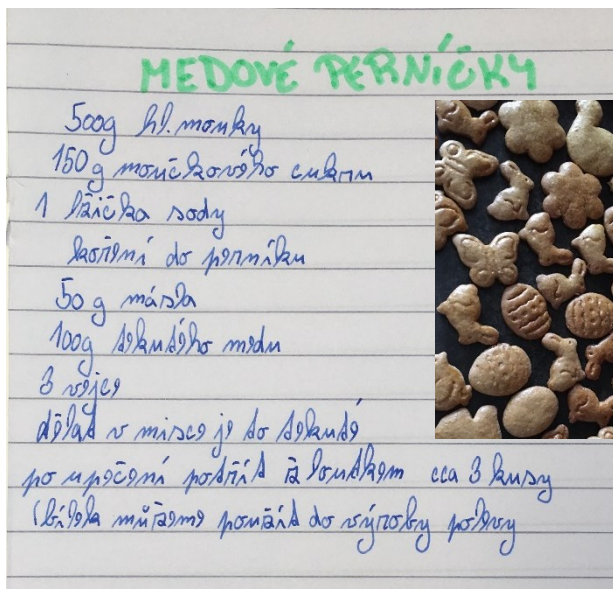
Návod na přípravu:

1. V míse vyšleháme vajíčka s medem, poté přilijeme kefir a přisypáváme mouku, kakao, prášek do pečiva, špetku soli a nakonec vlijeme rozpuštěné máslo. Pořebujeme husté, ale ještě stále trochu tekuté těsto. Případně můžeme zředít přilítím dalšího kefiru.
2. Vzniklé těsto vlijeme do formy o průměru 20 cm, kterou předtím vymažeme máslem a vysypeme moukou. Pečeme v troubě vyhřáté na 180 °C 30 minut. Poté vyndáme a korpus necháme zchladnout.
3. Mezitím si připravíme krém. V míse vyšleháme tvaroh s cottage sýrem a rozmačkaným banánem. Pro jistotu můžeme přidat i trochu ztužovače šlehačky, aby se nám dort v teple neroztekla.
4. Korpus rozřežeme na 2 stejně silné poloviny. Spodní díl pomazeme krémem a naskládáme omyté borůvky. Přiklopíme 2. částí korpusu, opět pomazeme a naskládáme zbylé borůvky.

TIP
 Toto je úplně skvělý dort, když potřebujete připravit něco opravdu rychlého a výborného pro oslavení a není moc času.

158

Domáci housky

350ml mléka

kostička droždí 1 lžička cukru (zaděláme kvásek)

500g hl. mouky

100ml oleje

30g sádla

1 vejce 2 lžičky soli

V hrnečku ohřejeme mléko, část ho odlejeme, rozdrobíme do něho kostičku droždí, přidáme cukr, rozšleháme a na teplém místě necháme vzejít kvásek. Do zbylého mléka dáme sůl, vejce a rozšleháme. Společně se vzešlým kváskem olejem a sádlem přidáme k mouce a vypracujeme hladké těsto. Těsto přendáme do mísy, poprášíme moukou, přikryjeme čistou utěrkou a necháme hodinu kynout. Po vykynutí těsto rozdělíme na dvanáct stejných dílků a každý díl ještě rozdělíme na tři, ze kterých vyválíme pramínky, které splétáme do copánků.

Houstičky potíráme rozšlehaným vajíčkem a posypeme podle chuti (hrubá sůl, sezam, mák atd.). Pečeme v předehřáté troubě na 170 °C asi 20 minut.

SMĚS NA PERNÍK

Návod k přípravě

550 g
SMĚSI

1 VEJCE

100 ml
ROSTLINNÉHO
JEDLÉHO OLEJE

250 ml
STUHLÉ VODY
NEBO MLÉKA

- 1 OBSAH SÁČKU, VEJCE A OLEJ SMÍCHÁME S VODOU NEBO MLÉKEM A VYSLEHÁME DO KRÉMOVÉHO TESTA.
- 2 TĚSTO NALIJEME NA VYMAZANÝ A MOUKOU VYSYPANÝ PLECH A PEČEME V ELEKTRICKÉ TROUBĚ CCA 20 MINUT PŘI TEPLOTĚ 160 °C (V HORKOVZDUŠNÉ TROUBĚ CCA 20 MINUT PŘI TEPLOTĚ 150 °C. V PLYNOVÉ TROUBĚ CCA 20 MINUT NA STŘEDNÍ STUPEŇ).
- 3 PŘED VYPNUTÍM ZKONTROLUJEME, ZDA JE TĚSTO ŘADNĚ PROPEČENÉ (NAPŘ. SPEJLI).
- 4 PO VYCHLADNUTÍ ZDOBÍME DŽEMEM, POLEVOU A SERVÍRUJEME.

ORŠECHOVÁ ŽITOVKA

3 vejce
 1 hrnek prášek cukru
 3/4 hrnku oleje
 1/2 hrnku mléka
 1 hrnek citronh. vláskových oršků
 1 hrnek hladko' mouky
 1 prášek do pečiva
 1 vanilk. cukr
 citron. kůra

- vejce ušleháme s cukrem a vanilk. cukrem do pěny
- přidáme mouku, prášek do pečiva, olej, oršky, mléko a citron. kůru
- těsto vlijeme do vymazané a vysypané formy
- pečeme asi 45 min.

HOUSKY BEZ KYNOTI

500g Hladké mouky
 30g droždí
 1/2 lžičky soli
 1 vejce
 špetka cukru
 250 ml mléka
 1/2 sklenice oleje
 vejce na potření

máček, kmín, sůl na posyp

Postup:
 Z mléka, cukru, droždí necháme vzejít kvašek. Všechny suroviny smícháme. Upleteme housky, potřeme vejcem, posypeme solí a kořením, pečeme na 180°C 20 min.

1.
2.
3.
4.
5.

pečení mě bavilo, mamka mi pouze radila a dávala a vřídavala plech z trouby (a fotila).
 Housky se povedly, všem chutnaly.
 Paní učitelko, moc vám zdravím.
 Marie Kundraťová 6.C.

LI VANCE

Ingredience
 3 lžice oleje
 200 ml mléka
 1 lžička prášek
 1 špetka soli
 2 lžice cukru
 1 ks vejce
 150 g hladké mouky
 máslo / olej na smažení

POSTUP PŘÍPRAVY
 mouka, lžička prášek, cukr, špetka soli smícháme do kromáčky. Do této směsi přidáme 1 vejce, přilijeme olej, pomalu přichcujeme a šleháme medličkou, těsto by mělo být moc řídké. Lívance smažíme na másle nebo oleji do zlatova. Příprava je celkem lehká, přidali jsme ještě trochu mléka neboť se nám těsto zdálo tuhné. My jsme doma 4 tak jsme udělali dvojistou dávku.

Někteří žáci našli výborné pomocníky ve svých sourozencích.

Mufiny

Těsto : (bábovkové)

300g polohrubé mouky

150g krystalového cukru

2,5 dl mléka

2dl oleje

1 prášek do pečiva

2 vejce

citronová kůra (může být i pomerančová)

Pekli jsme to spolu s bráchou, takže se to povedlo. Nedělali jsme to poprvé. Vzhledem k tomu, že moc nepečeme, tak si na tom pochutnáme.

Vltavská Emílie

A rodičům tento úkol také udělal radost.

Musím říct, že bábovka chutnala skvěle a děkuji za skvělý způsob, jak maminkám odlehčit alespoň dnes (když pominu ten nepořádek) :-)

Recept:

2ks vejce, 1/2 hrnku rostl. oleje, 1 hrnek mléko, 1 vanilkový cukr, 2 hrnky polohrubé mouky, 1 prášek do pečiva, 1 hrnek cukru. Část těsta smíchat s kakaem.

Pečeme na 200 stupňů C cca 30 minut.

Pepino v akci Šéfkuchaře☺

Sušenky se mu povedly, pomoc potřeboval minimální a velice nám chutnaly!

Toto pololetí bylo pro nás všechny náročné, ale jak je vidět, naši žáci vše zvládli velmi dobře. Přesto všichni doufáme, že od září už zase vše bude probíhat tak, jak jsme zvyklí, tedy společně ve škole.

Doufáme, že se Vám práce našich žáků líbily, že jste si při čtení časopisu odpočinuli, nasbírali inspiraci a něco dobrého si upekli a třeba také trošku poučili. Věříme, že příští rok opět vznikne spousta prací, o které se s Vámi rádi podělíme. Mezitím si však všichni užijeme zasloužené prázdniny.

Přejeme Vám krásné a klidné léto ☺

P. S. Na úplný závěr se s Vámi chceme podělit o úkoly, které jsme žákům loni a letos připravili na Březen – měsíc knihy. Vydržíte s námi ještě chvíli a zkusíte luštit?

Šotek v knihovně

Ostrov v Liščí ulici

40 000 km pod jezerem

Výlet paní Broučkové do Slunce

Mechanický citron

Velikonoce mám ráda

Kříž u řeky

Špatné a ještě horší večery

Povídky staroměstské

Desatero románů

Vraždy podle slovníku

I Příšerná sezóna

Odkaz ještěrcích rytířů

Květen

Denní hlídka

Čtyři rytíři

Prší, prší

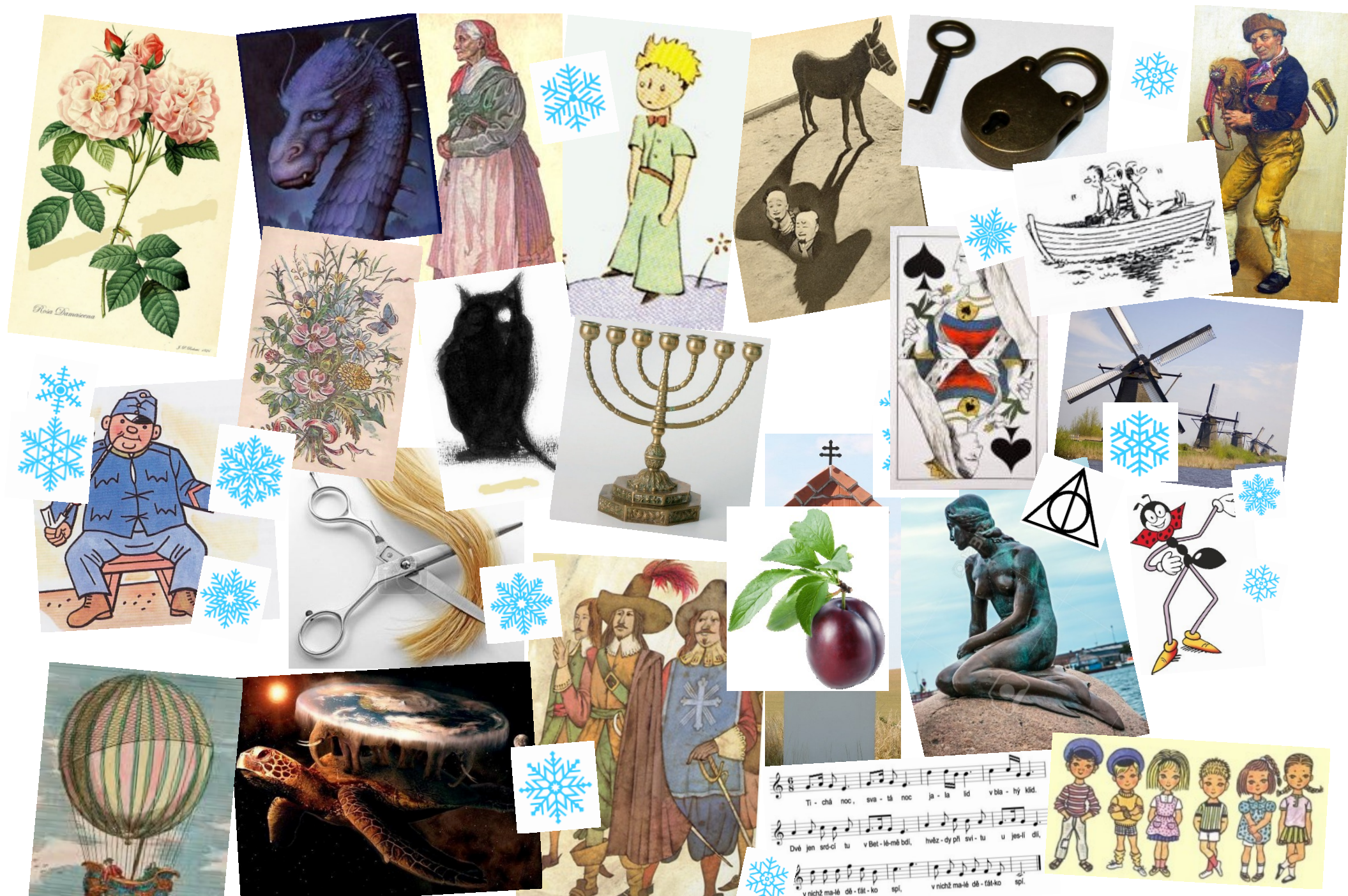
Dívky od Vydřího potoka

Romány z přední a zadní kapsy

Bílí vévodové

Do knihovny se zatoulal šotek a přejmenoval
knihy a knižní série.

Vrátíte jim jejich původní názvy?

Najdete v obrázcích 26 knih nebo knižních sérií? Pokud ano, pojmenujte také autora.